

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.507 van 25 maart 1999
in de zaak A. 72.433/IX-1255.**

In zake : Hervé EECKMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18-20

tegen :

de Examencommissie voor de werving van magistraten voor het auditoraat en het coördinatiebureau bij de Raad van State,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. SWARTENBROUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Hervé EECKMAN op 3 februari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van de Examencommissie voor de werving van magistraten voor het Auditoraat en het Coördinatiebureau bij de Raad van State dd. 05.12.1996, kennis gegeven op 10.12.96, waarbij aan verzoeker wordt meegedeeld dat voornoemde Examencommissie besloten heeft hem niet toe te laten tot het vergelijkend examen voor de werving van magistraten voor het Auditoraat en het Coördinatiebureau";

Gelet op het arrest nr. 63.571 van 13 december 1996 waarbij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 2 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. STIJNS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat L. SWARTENBROUX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is visueel gehandicapt. Hij stelt zich kandidaat voor het vergelijkend wervingsexamen van magistraten voor het auditoraat en het coördinatiebureau bij de Raad van State.

In zijn kandidaatstelling meldt verzoeker :

"Gezien mijn visuele handicap zullen voor het afleggen van de drie schriftelijke onderdelen van het examen wellicht specifieke maatregelen genomen moeten worden. Ik ben uiteraard steeds bereid samen met Uw diensten naar de beste oplossing te zoeken om mij toe te laten dit examen in de meest optimale omstandigheden te kunnen afleggen".

1.2. Op 20 november 1996 komt de examencommissie bijeen, onder meer voor het onderzoek van de dossiers van de kandidaten.

De commissie beslist verzoeker schriftelijk uit te nodigen om de commissie mede te delen of en zo ja, op welke wijze, hij de moeilijkheden kan ondervangen waarmee hij als visueel gehandicapte geconfronteerd wordt.

1.3. Dit schrijven wordt op 25 november 1996 verzonden en luidt als volgt :

"U heeft zich aangemeld voor het examen voor de werving van magistraten voor het auditoraat en het coördinatiebureau.

Mag ik er U op wijzen dat de conceptie van het schriftelijk gedeelte van dat examen helemaal is afgestemd op de functie van lid van het auditoraat of van het coördinatiebureau. Dat examengedeelte is dan ook een voorafbeelding van hetgeen deze magistraat te doen staat.

Zijn functie houdt in dat hij dossiers moet onderzoeken waarin stukken voorkomen waarvoor de meest uiteenlopende lettertypes zijn gebruikt; sommige stukken zijn met de hand geschreven. In heel wat dossiers steken ook plans.

Het onderzoek waarmee hij belast wordt, moet vaak op heel korte tijd, soms binnen enkele dagen, afgedaan worden. Dit vanwege wettelijke termijnen voor adviezen van de afdeling wetgeving en voor arresten in kort geding van de afdeling administratie.

U weet dat het examen waarvoor U zich heeft aangemeld, een vergelijkend examen is. De examencommissie moet dan ook tegenover iedere kandidaat kunnen garanderen dat het examen verloopt in omstandigheden die een objectieve vergelijking van de kandidaten mogelijk maken. En basis voor die vergelijking moet zijn de geschiktheid voor het ambt, de hierboven beschreven kenmerken inbegrepen.

Ik mocht graag van U vernemen of - en zo ja, hoe - U zich in staat acht deel te nemen aan het examen op een wijze die het voldoen aan al deze vereisten niet in het gedrang brengt".

1.4. Verzoeker antwoordt op 1 december 1996 het volgende :

"Ik heb uw brief d.d. 25 november 1996 goed ontvangen. Graag had ik volgende punten onder uw aandacht gebracht.

Om iemand tot auditeur bij de Raad van State te benoemen, wordt gepeild naar de bekwaamheid van de kandidaten. In functie daarvan organiseert de Raad van State een vergelijkend examen. Bij de organisatie van dit examen moet een gelijkwaardige behandeling van alle kandidaten verzekerd worden.

In functie van de verwezenlijking van zo'n gelijkwaardige behandeling, heb ik - gezien mijn visuele handicap - verschillende telefonische contacten gehad met de diensten van de Raad van State enerzijds, en bracht Mevrouw de Hoofdgriffier samen met de Heer Notebaert een werkbezoek op mijn kantoor anderzijds. Het was de bedoeling te zoeken naar een efficiënte oplossing om mij toe te laten het examen in gelijkwaardige omstandigheden als de andere kandidaten af te leggen.

Drie kernpunten kwamen hierbij aan bod :

1. De omzetting in aangepaste vorm (bijvoorbeeld braille) van de stukken uit het/de administratief(ieve) dossier(s). In dit verband noemde ik een aantal brailleproductiecentra. Voor een meer volledige lijst kan U zich richten tot de cel INFOVISIE-VLICHT, Capucijnenvoer 33 te 3000 Leuven.
2. De mogelijkheid om zelf mijn antwoorden in te tikken en na te lezen. Hiervoor kan ik gebruik maken van een computer en een brailleleesregel.
3. De toegankelijkheid van de wetboeken die door de ziende examinandi tijdens het examen geraadpleegd mogen worden, in aangepaste vorm (bijvoorbeeld cd-rom).

Ik neem aan dat de examencommissie na het werkbezoek van Mevrouw de Hoofdgriffier en de Heer Notebaert over deze contacten gebriefd werd. Ik ben er dan ook van overtuigd dat de Raad van State voor

mij een gelijkwaardig examen als voor de andere kandidaten zal organiseren".

1.5. Met een brief van 5 december 1996 wordt aan verzoeker medegedeeld hetgeen volgt :

"Ik moet U meedelen dat de commissie voor het bovenvermelde examen tot haar spijt besloten heeft U niet tot dat examen toe te laten.

De reden die haar daartoe heeft gebracht is dat U niet bewezen heeft aan het examen deel te kunnen nemen op een wijze die in overeenstemming is met de vereisten omschreven in mijn brief van 22 november 11.

Voor de omschrijving van die vereisten werd uitgegaan van de inhoud van de functie van lid van het auditoraat en die van lid van het coördinatiebureau. Die inhoud is wettelijk eenvormig vastgesteld. Er zijn dus maar 'gelijke' betrekkingen in die korpsen te begeven. Die idee van gelijkheid van betrekkingen moet, om de redenen uiteengezet in voormelde brief van 22 november 11., doorgetrokken worden naar het schriftelijk examengedeelte. Wanneer U in uw brief van 1 december 1996 aanspraak maakt op een 'gelijkwaardige' behandeling, dan hanteert U dus, zo meent de commissie, een verkeerd uitgangspunt : geen gelijkwaardigheid, maar gelijkheid is geboden.

In de brief van 22 november 1996 wordt dan concreet toegelicht wat de betrokken functie omvat. De examencommissie meent dat U in uw brief van 1 december 1996 niet heeft aangetoond dat U al de daar besproken eisen aankunt. En het examen moet juist aantonen dat U dat wel kan, na vergelijking met uw medekandidaten, waarbij uiteraard alweer de idee van gelijkheid, niet van gelijkwaardigheid, voorop staat.

De examencommissie wil haar vaststelling nog even met volgende voorbeelden nader verantwoorden.

Het blijkt niet dat handgeschreven stukken en kartografische gegevens in braille omgezet kunnen worden. Heel wat dossiers bevatten nochtans zulke bescheiden; voor het examen kan dat soort van dossiers niet worden uitgesloten.

Over een vordering tot schorsing moet op zeer korte termijn verslag of advies worden uitgebracht; vandaar de korte tijdslimiet voor het eerste onderdeel van het examen.

De examencommissie heeft uw kandidatuur met alle mogelijk begrip bekeken. Gelet op het vorenstaande meende zij echter ze helaas niet in aanmerking te mogen nemen".

Dit is de thans bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij meer bepaald het volgende stelt :

"Aangezien de Examencommissie in haar motivering van haar weigeringsbeslissing zeer summier is en niet terzake.

Dat er enerzijds gesproken wordt over de functie van lid van het Auditoraat en/of van het Coördinatiebureau.

Dat de Examencommissie juist een vergelijkend examen inricht teneinde uit te maken of een kandidaat geschikt is voor de betreffende functie.

Dat zij in casu evenwel de omgekeerde weg bewandelt door haar beslissing nopens de al dan niet toelaatbaarheid tot deelname aan het examen te staven op de onbekwaamheid van verzoeker voor de functie in kwestie. Begrijpe wie begrijpe kan ...

Dat er anderzijds gesteld wordt dat handgeschreven en topografische stukken niet omgezet kunnen worden in braille.

Dat deze laatste bewering niet alleen zonder enig onderzoek dienaangaande wordt geuit, doch zelfs foutief is.

Dat immers uit het feitenrelaas en de door verzoeker bijgebrachte stavingsstukken overduidelijk het volgende blijkt :

- ten eerste heeft de Examencommissie nagelaten op ernstige wijze de omzettingmogelijkheden van (hand)geschreven teksten en plannen naar braille te onderzoeken.

- ten tweede kunnen handgeschreven en topografische teksten wel degelijk omgezet naar braille of een leesvorm die geschikt is voor blinden (reliëfvorm).

Dat de redengeving van de Examencommissie derhalve steunt op een verkeerde feitelijke grondslag.

Dat in de weigeringsbeslissing dd. 05.12.96 van de Examencommissie bovendien geen voldoende juridische grondslag terug te vinden is.";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij meent dat de motieven op duidelijke wijze in de bestreden beslissing zijn weergegeven, en deze het standpunt vervolledigen dat zij reeds in haar schrijven van 25 november 1996 had uiteengezet, dat bovendien deze

motieven draagkrachtig en ter zake dienend zijn; dat zij betwist dat de bewering volgens welke de handgeschreven en topografische stukken niet in braille kunnen worden omgezet geen feitelijke grondslag zou hebben; dat zij verwijst naar het onderzoek dat ter zake door de examencommissie werd gevoerd, alsook naar de stukken die verzoeker zelf bij zijn verzoek tot nietigverklaring heeft gevoegd en die eveneens aantonen dat cartografische en handgeschreven stukken niet zonder meer in braille kunnen worden omgezet;

2.1.3.1. Overwegende dat, naar luid van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd; dat artikel 3 bepaalt dat de motivering de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en de motivering "afdoende" moet zijn; dat het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering "pertinent" moet zijn, dat wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing moet te maken hebben, en dat zij "draagkrachtig" moet zijn, dat wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen;

2.1.3.2. Overwegende dat in de brief van 5 december 1996, die moet worden samengelezen met de brief van 25 november 1996, uitdrukkelijk de redenen worden uiteengezet waarom de examencommissie geoordeeld heeft dat de kandidatuur van verzoeker voor de werving van magistraten voor het auditoraat en het coördinatiebureau bij de Raad van State niet in aanmerking kon worden genomen; dat deze beide brieven een antwoord vormen op de door verzoeker bij zijn inschrijving geuite wens dat "specifieke maatregelen" zouden worden genomen en de bij brief van 1 december 1996 geformuleerde vraag om een "gelijkwaardig" examen te organiseren;

2.1.3.3. Overwegende dat verzoeker de bestreden beslissing in de eerste plaats bekritiseert omdat de examencommissie zou hebben geoordeeld dat hij niet bekwaam was voor de bedoelde functie, terwijl het examen juist georganiseerd wordt om over de geschiktheid van de kandidaten te kunnen oordelen; dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de examencommissie de bestreden beslissing genomen heeft omdat verzoeker niet bewezen had aan het examen te kunnen deelnemen op een wijze die in overeenstemming is met de vereisten omschreven in de brief van 25 november 1996; dat die vereisten vooreerst inhouden dat de conceptie van het schriftelijk gedeelte van het examen helemaal is afgestemd op de functie van lid van het auditoraat of van het coördinatiebureau en dat examengedeelte een voorafbeelding is van hetgeen deze magistraat te doen staat; dat in die context de voorzitter van de examencommissie erop heeft gewezen dat de functie van lid van het auditoraat of van het coördinatiebureau inhoudt dat de betrokken magistraat dossiers moet onderzoeken waarin stukken voorkomen waarvoor de meest uiteenlopende lettertypes zijn gebruikt, dat sommige stukken met de hand geschreven zijn, dat in heel wat dossiers plans steken en dat het onderzoek vaak op heel korte tijd, soms binnen enkele dagen, moet worden afgedaan; dat vervolgens erop gewezen werd dat het examen dient te verlopen in omstandigheden die een objectieve vergelijking van de kandidaten mogelijk maken; dat door te oordelen dat verzoeker niet bewezen had aan het examen te kunnen deelnemen op een wijze die met voormelde vereisten in overeenstemming is, de examencommissie geenszins op het resultaat van het examen vooruitgelopen is; dat van de examencommissie echter niet kon worden verwacht dat zij om aan de vraag van verzoeker om een gelijkwaardig examen in te richten tegemoet te komen, aan verzoeker faciliteiten zou bieden waardoor het examen niet meer zou zijn afgestemd op wat de functie van lid van het auditoraat of van het coördinatiebureau

werkelijk inhoudt of waardoor een objectieve vergelijking van de kandidaten niet meer mogelijk zou zijn; dat de kritiek dat de examencommissie zou hebben geoordeeld dat verzoeker niet bekwaam was voor de functie, terwijl het examen juist georganiseerd wordt om over de geschiktheid van de kandidaten te kunnen oordelen, ongegrond is;

2.1.3.4. Overwegende dat verzoeker vervolgens stelt dat de bewering dat handgeschreven en cartografische stukken niet in braille kunnen worden omgezet niet berust op een ernstig onderzoek en zelfs foutief is; dat dienaangaande evenwel moet worden vastgesteld dat de stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift tot nietigverklaring heeft gevoegd, bevestigen dat handgeschreven stukken en cartografische gegevens niet zonder meer in braille kunnen worden omgezet; dat in een brief van 23 januari 1997 van de VZW Helen Keller aan de raadsman van verzoeker immers wordt vermeld :

"(...) Bij handgeschreven teksten speelt het handschrift natuurlijk wel een rol; onleesbaar of bijna onleesbaar handschrift is uiteraard moeilijker foutloos over te nemen, dan een duidelijk leesbaar handschrift.

Wat het omzetten van plannen betreft, kan ik u medelen dat wij beschikken over een reliëfcopieermachine, die vereenvoudigde tekeningen en plannen in reliëf kan zetten. Het is echter onmogelijk om zeer gedetailleerde tekeningen, plannen, e.d. zonder meer in reliëf te zetten, omdat deze dan vaak onherkenbaar worden voor de blinden of slechtzienden. Er wordt, steeds in overleg met de opdrachtgever, geprobeerd de tekeningen/plannen te vereenvoudigen en/of te ontdebelen, zonder de essentie ervan te verliezen, terwijl de reliëftekening voor de visueel gehandicapte bruikbaar blijft.";

dat, rekening houdend met het hiervoor vermelde uitgangspunt dat het schriftelijk examengedeelte een voorafbeelding dient te zijn van de functie die de magistraat als lid van het auditoraat of van het coördinatiebureau te vervullen heeft, niet vooropgesteld kan worden dat bij het examen enkel "vereenvoudigde" stukken zouden mogen worden gebruikt; dat bovendien de examencommissie erop gewezen heeft dat over een vordering tot schorsing op zeer korte termijn verslag of advies moet worden uitgebracht en dat vandaar voor het eerste onderdeel van het examen een korte tijdslimiet geldt; dat het hierdoor uitgesloten is dat handgeschreven stukken en cartografische gegevens, zoals verzoeker suggereert, vooraf in braille zouden worden omgezet; dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat hij meer bepaald stelt hetgeen volgt :

"Aangezien de Examencommissie in haar schrijven dd. 05.12.96 -waarvan verzoeker op 10.12.96 kennis heeft genomen- vooreerst ten onrechte verwijst naar haar schrijven van 22.11.96 waar dit overduidelijk 25.11.96 moet zijn, zoals blijkt uit de bijgevoegde stavingsstukken.

Dat de andere kandidaten bovendien reeds op 21.11.96, zijnde een drietal weken voor het examen, een schrijven ontvangen hebben van de Examencommissie, waaruit blijkt dat zij hetzij geweigerd worden deel te nemen aan het vergelijkend examen, hetzij een uitnodiging gekregen hebben tot deelname aan het vergelijkend examen op zaterdag 14.12.96.

Dat verzoeker evenwel slechts op 10.12.96 kennis heeft gekregen van de beslissing dd. 05.12.96 van de Examencommissie waarbij zijn deelname tot het vergelijkend examen wordt geweigerd, ofschoon verzoeker zich volledig conform de in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde procedure kandidaat heeft gesteld.

Dat hij immers pas op 09.12.96, na zijn dagtaak, een bericht heeft gevonden in zijn brievenbus dat hij een aangetekend schrijven kon gaan afhalen op het postkantoor.

Dat hij dit dan ook onmiddellijk heeft gedaan op 10.12.96.

Dat -zoals boven reeds aangehaald- de Examencommissie bovendien zeer summier is in haar motivering van haar weigeringsbeslissing, die overigens niet terzake is.

Dat er enerzijds enkel gesproken wordt over de functie van lid van het Auditoraat en/of van het Coördinatiebureau en anderzijds gesteld wordt dat handgeschreven en topografische stukken niet omgezet kunnen worden in braille.

Dat de Examencommissie zich ten onrechte achter de concrete invulling van de beoogde functie verschuilt om verzoeker niet toe te laten tot het vergelijkend examen.

Dat in tegenstelling tot de houding van de Raad van State, andere Europese landen (o.m. Duitsland, Verenigd Koninkrijk, Luxemburg, ...) geen probleem hebben om visueel gehandicapte personen de mogelijkheid te bieden deel te nemen aan vergelijkende (staats)examens, op een 'gelijke' wijze als voor de ziende juristen georganiseerd, en hen zelfs benoemen tot rechters.

Dat de laatste bewering omtrent de omzetting naar braille niet alleen zonder enig ernstig onderzoek dienaangaande wordt geuit, doch zelfs foutief is, wat toch minstens als 'onzorgvuldig' moet bestempeld worden.

Dat verzoeker hiertoe uitdrukkelijk wenst te verwijzen naar de door hem bijgebrachte stukken.";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de onjuiste vermelding van de datum van 22 november 1996 in plaats van 25 november 1996 een materiële vergissing is, die de regelmatigheid van de beslissing niet zou kunnen aantasten, dat de kandidatuur van verzoeker met de grootst mogelijke zorgvuldigheid onderzocht werd en de examencommissie zich door verzoeker heeft laten voorlichten over de door hem aangewende technische hulpmiddelen, dat de verwijzing naar de toestand van visueel gehandicapte juristen in andere landen de onzorgvuldigheid van de verwerende partij niet bewijst en dat de examencommissie binnen het dwingend tijdsbestek vastgesteld voor het examen en rekening houdend met de door verzoeker medegedeelde gegevens, op redelijke en zorgvuldige wijze heeft gehandeld;

2.2.3.1. Overwegende dat verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, vooreerst

omdat de examencommissie in haar schrijven van 5 december 1996 ten onrechte verwijst naar haar schrijven van 22 november 1996 waar dit 25 november 1996 moet zijn, vervolgens omdat de andere kandidaten reeds een drietal weken voor het examen een schrijven van de examencommissie omtrent hun deelname aan het vergelijkend examen ontvangen hebben, omdat de motivering van de bestreden beslissing zeer summier is, en tenslotte omdat de bewering omtrent de omzetting van handgeschreven en cartografische gegevens in braille niet berust op een ernstig onderzoek en zelfs foutief is;

2.2.3.2. Overwegende dat, wat het eerste argument betreft, geantwoord moet worden dat de vermelding van de datum "22 november 1996" waar dit "25 november 1996" moet zijn, een verschrijving is die de regelmatigheid van de bestreden beslissing niet aantast;

2.2.3.3. Overwegende dat, wat het tweede argument betreft, vastgesteld moet worden dat het feit dat verzoeker pas bij brief van 5 december 1996 van zijn uitsluiting in kennis werd gesteld, geen blijk is van onzorgvuldigheid, maar integendeel van de grote zorgvuldigheid waarmee de aanvraag van verzoeker door de examencommissie onderzocht werd; dat uit de gegevens van de zaak immers blijkt dat de hoofdgriffier van de Raad van State en de secretaris van de examencommissie op 13 november 1996 een bezoek brachten aan verzoekers kantoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat bij brief van 25 november 1996 aan verzoeker gevraagd werd toe te lichten hoe hij zich in staat acht deel te nemen aan het examen; dat verzoeker hierop bij brief van 1 december 1996 geantwoord heeft, waarna de voorzitter van de examencommissie bij brief van 5 december 1996 de beslissing van de examencommissie aan verzoeker heeft medegedeeld; dat de examencommissie dus pas een beslissing heeft genomen nadat zij zich door verzoeker uitgebreid had laten

voorlichten over de door hem aangewende technische hulpmiddelen; dat aan de examencommissie bovendien geen onzorgvuldigheid kan worden verweten omwille van het feit dat de brief van 5 december 1996 verzoeker pas op 10 december 1996 zou hebben bereikt;

2.2.3.4. Overwegende dat, wat het derde en vierde argument betreft, waarin verzoeker de motivering van de beslissing van de examencommissie bekritiseert, verwezen wordt naar de bespreking van het eerste middel; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel; dat hij meer bepaald het volgende stelt :

"Aangezien uit het schrijven dd. 18.10.96 vanwege de Examencommissie minstens impliciet blijkt dat hij aan de gestelde toelatingsvereisten voor het vergelijkend wervingsexamen voldoet.

Dat deze beslissing op geen enkele wijze werd ingetrokken, noch gewijzigd.

Dat het in casu vaststaat dat de op 05.12.96 door de Examencommissie genomen beslissing onredelijk is.

Dat verzoeker, jurist zijnde, zijn rechtenstudie en aanvullende opleiding in sociaal recht derhalve met succes heeft doorlopen.

Dat hij thans werkzaam is als adjunct-adviseur op een administratie van de federale overheid, nl. het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Dat deze functie inhoudt dat hij de heer Commissaris-Generaal in de door de kandidaat-vluchtelingen ingeleide procedures bij de Raad van State ter zitting vertegenwoordigt, alsook betekent dat hij dagelijks administratieve dossiers doorneemt en nota's en memories terzake moet opstellen binnen de vooropgestelde termijnen.

Dat hij bijgevolg dagelijks geconfronteerd wordt met geschreven teksten - in diverse lettertypes - en na te leven tijdslimieten.

Dat verzoeker al het nodige doet om zich op zo een efficiënt mogelijke wijze te organiseren teneinde zich volledig te integreren in het arbeidscircuit.

Dat rekening houdend met het bovenstaande, een examencommissie als deze in casu, die enigszins bekommerd zou moeten zijn om de bevordering van de integratie van personen met een handicap in het arbeidscircuit en die de concrete omstandigheden van

verzoeker in het achterhoofd heeft, louter redelijkerwijze nooit tot een weigering van deelname aan het vergelijkend wervingsexamen zou besloten hebben.

Dat dit des te meer is, daar verzoeker zelf de Examencommissie alle mogelijke informatie heeft gegeven teneinde praktische (visuele) hinderpalen op te lossen.

Dat verzoeker er immers omstandig op gewezen heeft dat hij met behulp van de bestaande technologieën perfect in staat is om op eenzelfde wijze als de andere kandidaten deel te nemen aan het vergelijkend examen, met eerbiediging van het vooropgestelde examenprogramma.

Dat hij onder meer verduidelijkt heeft dat hij geschreven gedrukte teksten kan omzetten in braille, in staat is om zijn antwoorden zelf in te typen en na te lezen, waarbij hij gebruik maakt van een computer en een braille-leesregel en dat de toegankelijkheid van de wetboeken die door de examinandi tijdens het examen mogen geraadpleegd worden voor hem in aangepaste vorm, bv. op CD-Rom ter beschikking kunnen gesteld worden.

Dat de Examencommissie zich zelfs niet de moeite getroost heeft om effectief inlichtingen te nemen bij onafhankelijke brailleproductiecentra, zoals de cel INFOVISIE-VLICHT, gevestigd te Leuven, Capucijnenvoer 33, waarnaar verzoeker uitdrukkelijk verwezen heeft in zijn schrijven van 01.12.96, teneinde aan te tonen dat voornoemde technische middelen ter zijner beschikking kunnen gesteld worden.";

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt, samengevat, dat verzoeker aan de brief van 18 oktober 1996 een te ruime draagwijdte toekent, daar die brief er enkel toe strekt aan verzoeker mede te delen dat zijn inschrijving volledig zou zijn na de indiening van een kopie van zijn diploma's, zonder dat de beslissingsbevoegdheid van de verwerende partij beperkt wordt; dat zij vervolgens uiteenzet dat de elementen die de examencommissie noopten tot de afwijzing van verzoekers kandidatuur niet als kennelijk onredelijk kunnen worden afgedaan; dat voor de situatie van verzoeker alle begrip werd betoond en er oprecht gezocht werd naar een praktische oplossing, doch de praktische omstandigheden het onmogelijk maakten om voor verzoeker op gelijke wijze een examen te organiseren, dat meteen ook bleek dat verzoeker niet op gelijke wijze

het ambt van auditeur of van lid van het coördinatiebureau zou kunnen uitoefenen, nu het examen een voorafspiegeling wil zijn van het werk dat deze magistraten, zowel wat de inhoud en de aard van het werk betreft, als wat de tijdsdruk aangaat die de functie met zich brengt, te wachten staat;

2.3.3.1. Overwegende dat verzoeker in essentie aanvoert dat uit het schrijven van 18 oktober 1996 van de examencommissie minstens impliciet blijkt dat hij aan de toelatingsvoorwaarden voor het vergelijkend examen voldoet en dat hij met behulp van de bestaande technologieën perfect in staat is om op dezelfde wijze als de andere kandidaten aan het vergelijkend examen deel te nemen;

2.3.3.2. Overwegende dat, wat het argument betreft als zou verzoeker reeds bij brief van 18 oktober 1996, minstens impliciet, zijn toegelaten, blijkt dat verzoeker deze brief verkeerd interpreteert; dat in die brief de secretaris van de examencommissie de ontvangst meldt van zijn inschrijving, met de mededeling dat zijn inschrijving "slechts definitief aanvaard (zal) kunnen worden indien (hij de examencommissie) in het bezit stelt van een voor eensluidend verklaard afschrift van (zijn) diploma"; dat deze brief op generlei wijze melding maakt van een reeds genomen beslissing van de examencommissie en niet vooruitloopt op de beslissing van de examencommissie; dat de bewering als zou verzoeker door de brief van 18 oktober 1996, minstens impliciet, tot het examen zijn toegelaten feitelijke grondslag mist;

2.3.3.3. Overwegende dat, wat het tweede argument betreft, uit het onderzoek van het eerste middel blijkt dat de bewering als zou verzoeker met behulp van de bestaande technologieën perfect in staat zijn om op dezelfde wijze als de andere kandidaten aan het verge-

lijkend examen deel te nemen feitelijke grondslag mist;
dat het derde middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel; dat hij het volgende stelt :

"Aangezien verzoeker louter omwille van zijn visuele handicap uitgesloten wordt van deelname tot het vergelijkend wervingsexamen voor magistraten.

Dat de vereisten tot kandidatuurstelling, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, op geen enkele wijze melding maken van een perfect zicht.

Dat het gelijkheidsbeginsel geschonden wordt wanneer een bepaalde categorie van personen, met name de juristen met een visuele handicap, die volgens de voorwaarden verbonden aan de kandidatuurstelling in aanmerking komen om aan het examen deel te nemen, daarvan worden uitgesloten.

Dat verzoeker immers perfect in staat is om kennis te nemen van schriftelijke teksten/plannen en daarover schriftelijk en mondeling juridisch advies te verlenen.

Dat hij immers dankzij de geavanceerde technologische middelen, die hem ter beschikking staan, o.m. stukken uit administratieve dossiers kan omzetten in braille, zelf zijn antwoorden kan intypen en nalezen met behulp van een computer en een brailleleesregel, wetboeken kan raadplegen op CD-rom,...

Dat hij bijgevolg onbetwistbaar in de mogelijkheid is om het vergelijkend wervingsexamen af te leggen op eenzelfde wijze als de andere kandidaten, zonder inhoudelijke wijziging van het voorgeschreven examenprogramma, zowel wat het schriftelijk gedeelte als het mondeling gedeelte betreft, met dien verstande dat hem toegelaten wordt gebruik te maken van de hem ter beschikking gestelde technologische middelen.

Dat verzoeker overigens in het verleden steeds op deze wijze (objectieve) examens heeft afgelegd.

Dat hij het voorgaande overvloedig heeft aangetoond in zijn schrijven dd. 01.12.96, alsook mondeling heeft toegelicht tijdens het werkbezoek dd. 13.11.96 vanwege mevrouw de Hoofdgriffier van de Raad van State en de heer Secretaris van de Examencommissie.

Dat alleen al het feit dat hij het bovenstaande heeft moeten bewijzen en enkel hij naar aanleiding van zijn kandidatuurstelling uitdrukkelijk gewezen wordt op de functie die een lid van het Auditoraat en/of het Coördinatiebureau van de Raad van State heeft, waarbij zijn bekwaamheid daartoe reeds enigszins in twijfel wordt getrokken, duidt er ontegensprekelijk op een ongelijke behandeling tussen

verzoeker en de andere weerhouden kandidaten voor het vergelijkend examen.

Dat de Examencommissie dan ook volledig ten onrechte in haar schrijven dd. 05.12.96 stelt dat verzoeker op niet afdoende wijze aantoonst dat hij het vergelijkend examen op een gelijke wijze kan afleggen dan de andere kandidaten.

Dat verzoeker er evenwel wenst op te wijzen dat de Examencommissie niet is ingegaan op zijn aanbod om met de cel INFOVISIE-VLICHT contact op te nemen teneinde uitsluitel te krijgen over de mogelijkheid om plannen om te zetten in reliëfkaarten e.d.

Aangezien verzoeker tenslotte op een andere wijze behandeld wordt dan de andere kandidaten.

Dat de kandidaten hetzij een bericht tot weigering hetzij een uitnodiging tot deelname aan het vergelijkend wervingsexamen hebben ontvangen.

Dat verzoeker eerst - op 18.10.96 - een formele bevestiging heeft ontvangen van zijn kandidatuurstelling en derhalve minstens impliciet toelating kreeg tot het deelnemen aan het vergelijkend wervingsexamen.

Dat hem - als enige kandidaat - nadien, in de loop van de maand november, allerlei vragen worden gesteld aangaande zijn bekwaamheid tot het uitoefenen van het ambt waartoe een voor het vergelijkend wervingsexamen geslaagde kandidaat toegang kan hebben, waarna hem tenslotte plots bij beslissing dd. 05.12.96 de deelname tot het examen in kwestie geheel wordt geweigerd.

Dat deze handelwijze indruist tegen de rechtspraak van de Raad van State.";

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in essentie op antwoordt dat de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in tegenstelling tot de regelgeving voor de federale ambtenaren, geen bijzondere regeling bevatten voor de werving van visueel gehandicapten, dat alle leden van het auditoraat en van het coördinatiebureau op dezelfde wijze de vereiste geschiktheid moeten bezitten voor de uitoefening van hun ambt en dat zij dienvolgens alle stukken van een dossier moeten kunnen onderzoeken, dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij daartoe, in de huidige stand van de techniek, in staat is, dat de examencommissie de verplichting heeft om er zorg voor te dragen dat de omstandigheden waarin het examen wordt afgelegd voor alle kandidaten identiek zijn, dat in casu het onmogelijk was om dergelijke omstandigheden te

creëren, dat het onmogelijk was om op voorhand alle stukken in braille om te zetten, dat het scannen veel tijd neemt, dat niet alle stukken door een scanner gelezen kunnen worden, dat naar het zeggen van verzoeker handgeschreven notities en cartografische gegevens niet via een scanner ingelezen kunnen worden, dat pas nu blijkt dat deze gegevens in zekere mate omgezet kunnen worden : evenwel kunnen moeilijk leesbare geschriften of complexe cartografische gegevens problematisch zijn, zeker voor een omzetting op korte termijn, dat het niet kon worden uitgesloten dat de examendossiers dergelijke stukken bevatten, dat de verwerende partij verzoeker evenmin met andere vragen kon bedenken, vermits aldus het gelijkheidsbeginsel, de basis voor de vergelijkbaarheid van een vergelijkend examen, miskend zou zijn, dat dezelfde vaststellingen gelden bij de beoordeling van de geschiktheid van verzoeker om met de thans bestaande technologische middelen op autonome wijze het ambt van auditeur uit te oefenen : de dossiers bevatten vaak niet-scanbare gegevens, vaak ook moet in kort geding ter zitting kennis genomen worden van dergelijke gegevens, waaronder ook dikwijls foto's, enz., dat verzoeker overigens zelf heeft toegegeven, onder meer in zijn schrijven van 1 december 1996, dat de gelijkheid niet te realiseren was, dat hij om deze reden de verwerende partij immers verzocht om gelijkwaardige, en niet gelijke, omstandigheden te scheppen voor het deelnemen aan het examen;

2.4.3.1. Overwegende dat verzoeker in essentie aanvoert dat hij louter omwille van zijn visuele handicap uitgesloten wordt, terwijl hij in de mogelijkheid is om het vergelijkend wervingsexamen af te leggen op dezelfde wijze als de andere kandidaten, zonder inhoudelijke wijziging van het voorgeschreven examenprogramma, zowel wat het schriftelijk gedeelte als het mondeling gedeelte betreft, met dien verstande dat hem toegelaten wordt gebruik te maken van de hem ter beschikking gestelde technologische middelen;

2.4.3.2. Overwegende dat de gecoördineerde wetten op de Raad van State geen vereisten stellen inzake lichamelijke geschiktheid om tot het vergelijkend wervingsexamen voor adjunct-auditeur of voor adjunct-referendaris te worden toegelaten; dat de enige bepaling die, onrechtstreeks, verband houdt met de lichamelijke geschiktheid van de ambtsdragers bij de Raad van State artikel 104 is, waarbij bepaald wordt dat de magistraten in ruste worden gesteld "wanneer zij wegens zware en blijvende gebrekkigheid niet meer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen of wanneer zij de leeftijd van 70 jaar hebben bereikt"; dat de gecoördineerde wetten geen uitsluitel geven over de vraag of een persoon met een visuele handicap in staat kan zijn dergelijk ambt naar behoren te vervullen; dat er evenwel rekening moet worden gehouden met het feit dat heel wat dossiers die de magistraten van het auditoraat of van het coördinatiebureau, vaak binnen een uiterst kort tijdsbestek, te behandelen krijgen handgeschreven stukken bevatten, dat op andere stukken vaak met de hand geschreven vermeldingen als handtekeningen en data voorkomen, en dat in heel wat zaken plannen en kaarten met topografische gegevens moeten worden geraadpleegd, documenten die niet of niet onmiddellijk in braille kunnen worden omgezet;

2.4.3.3. Overwegende dat voor de benoeming tot adjunct-auditeur en adjunct-referendaris de regel geldt

dat de benoeming enkel mogelijk is na een vergelijkend wervingsexamen (artikel 71, § 1, van de gecoördineerde wetten); dat, vermits het hier gaat om een vergelijkend examen en niet om een gewoon bekwaamheidsexamen, het examen voor alle kandidaten niet alleen "gelijkwaardig" dient te zijn, maar het voor alle kandidaten in beginsel op uniforme wijze moet worden georganiseerd, derwijze dat een objectieve vergelijking van de kandidaten niet in het gedrang komt; dat bij de beoordeling van de zaak bovendien rekening moet worden gehouden met het feit dat, zoals bij de bespreking van het eerste middel is uiteengezet, het schriftelijk examen voor de werving van magistraten voor het auditoraat en het coördinatiebureau volledig afgestemd is op de taken die deze magistraten in de dagelijkse praktijk te vervullen hebben, en dit examen als het ware de voorafbeelding daarvan is; dat, zoals reeds werd opgemerkt, heel wat dossiers documenten bevatten die niet of niet onmiddellijk in braille kunnen worden omgezet; dat met de examencommissie moet worden vastgesteld dat dit soort dossiers voor het examen niet a priori kan worden uitgesloten; dat de examencommissie derhalve het gelijkheidsbeginsel niet heeft geschonden, maar integendeel op grond van redelijke argumenten geoordeeld heeft dat de kandidatuur van verzoeker niet in aanmerking kon worden genomen; dat het vierde middel niet gegrond is;

2.5.1. Overwegende dat verzoeker als vijfde middel de schending aanvoert van het "onafhankelijkheidsbeginsel", meer bepaald artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, en in het bijzonder het beginsel "nemo iudex in causa sua", aangezien uiteindelijk de Raad van State dient te oordelen over een beslissing van de examencommissie ingesteld door de Raad van State, zodat moeilijk kan worden voorgehouden dat het oordeel gevelde wordt door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie;

2.5.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat zowel vanuit een subjectief persoonlijk oogpunt als vanuit een objectief structureel standpunt alle noodzakelijke waarborgen inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid voorhanden zijn;

2.5.3. Overwegende dat, daargelaten de vraag of artikel 6 EVRM in casu toepasselijk is, vastgesteld dient te worden dat het middel niet tegen de beslissing van de examencommissie gericht is; dat verzoeker immers niet stelt dat de examencommissie zelf partijdig zou zijn geweest, maar enkel dat de Raad van State niet onpartijdig kan oordelen over de beslissing van de examencommissie; dat, zelfs in de veronderstelling dat dit juist zou zijn, niet valt in te zien hoe deze omstandigheid die betrekking heeft op de procedure voor de Raad van State en niet op de procedure die geleid heeft tot de bestreden beslissing, deze beslissing zelf onwettig zou maken; dat het vijfde middel bijgevolg als niet-ontvankelijk dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig maart
1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

M.-R. BRACKE.